

Lebăda

Bragagiu

În fiecare dimineată
Ca aripa de melodie
Sideful Lebăda-și înalță
În nesfârșirea azurie.

Eu vreau s-o prind c-așa mi-e sfântă
Când ea se depărtează dalbă
În brațele-mi cu zarea-nfrântă
Și-ncercuirea strâmtă, oarbă.

Ea se topește-n lumea verde
Lăsându-mă cu palme goale,
Prin crestele de munți se pierde
Când eu mă-ncurc numai la poale.

Pe șevaletul de chindie
Ascunde zborul și-avântarea
Și-n muzica portocalie
Îndeplinește toată zarea.

Îmi plâng spre noapte neputința
Cu obosiri și bezne grele
Doar cu nădejdea sa credința
Privește întristată-n stele.

De-mi spune: „Mâine! Precis – mâine!
Vei prinde pasărea dorită...”
Iar eu privesc în Lună câine
Cu vise-n ceruri risipite.

Gătindu-mă iarăși de goană
Fără de sens, dar dulce foarte,
Tot despărțind geană de geană
Cum răsfoiesc file-ntr-o carte.

Să fiu gătit de o citire
A traiului cât mai precisă
De prospețimea în iubire
Uimit mereu c-altfel e scrisă.
Victor Bragagiu
victorbragagiu.blogspot.com